

bejde. Det er mig ogsaa bekendt, at der er Virksomheder her i Landet, der fabrikerer danske Varer, som er forsynet med Inskriptioner paa Engelsk og andre Sprog for at give det Udseende af, at det er udenlandske Varer. Alt dette, forekommer det mig, kan dansk Arbejde ikke være tjent med. Dernæst forudsér jeg, at der, hvis det bliver til fuld Alvor med de Straffebestemmelser, som Ententen agter at træffe overfor Tyskland, vil komme en Masse halvfærdige Varer herop fra Tyskland og sikkert ogsaa en Masse færdige tyske Varer.

Alt dette vil, tror jeg, blive til meget stor Gene for det danske Arbejde, og jeg vil derfor gerne rette den Forespørgsel til den højtærede Handelsminister, om han ikke tror, det vilde være heldigt, om man nu benyttede den Tidsfrist af to Aar, der er givet her i Loven, til en grundig Overvejelse enten i et Udvalg eller i en Kommission, eller hvordan man nu bedst kan enes om det, hvor først og fremmest de interesserede Organisationer var repræsenterede, men hvor jeg ogsaa mener, at Forbrugerne bør være repræsenterede, saaledes at vi kunde faa en Mønsterlov, naar de to Aar var gaaet, en Mønsterlov, der først og fremmest indeholdt Bestemmelser, som sikrede dansk Arbejde og dansk Erhvervsvirksomhed saa godt, som det i det hele taget er muligt. Det er fremdeles min Opfattelse, at vi gaar ind til meget haarde Konkurrence-tider, naar Verden kommer lidt til Ro, og at ogsaa vort Land vil blive belejret fra alle Kanter, særlig fra de store Industri-lande; og jeg synes, at hvad man indenfor de Rammer, der er givne i denne Lov, — og lidt til — kan gøre for at skærme dansk Erhvervsliv, det bør vi gøre. Der bør ikke være noget uforsøgt i saa Henseende.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til videre Fremme uden Udvalgsbehandling.

Christian Holm: Jeg skal paa mit Partis Vegne ganske kort anbefale dette Lovforslag. Jeg kan slutte mig til den ærede sidste Talers Udtalelse om, at der bør gøres hvad der kan, herhjemme for, at dansk Arbejde kan faa den størst mulige Blomstring. Det er noget, som er til Gavn ikke alene for Arbejdsgiverne, men for hele det store arbejdende Folk. Den højtærede Handelsminister har ikke paa det nuværende Tidspunkt ønsket, at Loven skulde gælde for mere end 2 Aar; dertil kan vort Parti slutte sig. De Bøder, der er Tale om i Forslaget, er maaske nok paa mange Omraader sat lovlig smaa;

men det kan maaske ændres, naar Loven næste Gang revideres.

Gamborg: Ogsaa mit Parti kan anbefale, at Lovforslaget vedtages i den foreliggende Skikkelse. Ikke fordi vi ikke mener, at Ændringer kunde være ønskelige, men fordi Landstinget har indsat en Bestemmelse om Revision indenfor en kortere Aarrække.

H. O. Hansen: Dette Lovforslag, som tjener til at beskytte saavel det ikke varekyndige Publikum som den reelle handlende, tror jeg, lige som Socialdemokratiets ærede Ordfører (Hans Nielsen), paa visse Punkter trænger til skærpene Bestemmelser. Navnlig Bøderne har sikkert ikke virket efter Hensigten. Det har vist sig, at de, som har sat Overtrædelserne systematisk i Scene, har haft Fordel deraf; og det er selvfølgelig lige saa vel gaaet ud over den reelle handlende som over det Publikum, der har ladet sig narre. Jeg beklager, at man ikke i det andet Ting har kunnet enes om Ændringer. Jeg tænker navnlig paa § 13; det forekommer mig at være meget uheldigt, at Producent og Grossist kan give Dispensation fra en fastsat Pris, og at dette kan gælde for enkelte Firmaer. Jeg tænker ikke paa Tilfælde, hvor en Vare er beskadiget, for da er det ret rimeligt, at den sælges til en anden Pris, end der er paa trykt den; men Publikum bør da gøres bekendt dermed. Men jeg tænker paa, at det er sket flere Gange, at et Firma har favoriseret visse handlende ved at sælge større Partier af en Vare med paa trykt Pris, og at disse handlende har benyttet dette til at vildlede Publikum i højeste Grad ved at give det Udseende af, at de i al Almindelighed solgte billigere, medens Publikum i Virkeligheden paa andre Varer blev taget alvorligt hjem, idet de undertiden endog satte disse Varers Salg i Forbindelse med andre Varer, hvorpaa de tog Gevinsten hjem. Jeg mener, at naar Grossister og Producenter kan give Dispensation, skulde det gælde for samtlige handlende, saaledes at det blev en Dispensation i al Almindelighed fra den paa trykte Pris. Landstingsudvalget har imidlertid ikke kunnet enes om at ændre Loven, men er naaet til det Resultat, at en virkelig Revision af Loven skal udsættes i 2 Aar. Selv om jeg formener, at der kunde være Grund til at foretage smaa Ændringer, kan jeg for mit Vedkommende tiltræde, at Revisionen udskydes i disse 2 Aar. Jeg vil da haabe, at man til den Tid har indhøstet Erfaringer, saaledes at man fra alle Sider vil